

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 481/2567

พนักงานอัยการจังหวัดสระบุรีโจทก์ นาย จ.ผู้ร้อง นายหรือนักโทษชาย น.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288

ย่อ / หลักกฎหมาย

เหตุการณ์ตอนที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 1 ได้ผ่านพ้นไปแล้ว การที่จำเลยกับพวกร่วมกันขับรถกระบะพาผู้เสียหายที่ 1 ออกจากบ้านที่เกิดเหตุไปยังคลองชลประทาน 2 ขวา ซึ่งอยู่คนละจังหวัด จำเลยกับพวกย่อมมีโอกาสคิดไตร่ตรองทบทวนและตัดสินใจอยู่เป็นเวลานานว่าจะยิงผู้เสียหายที่ 1 ให้ถึงแก่ความตายหรือไม่ การที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายที่ 1 จนถึงแก่ความตาย จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายที่ 1 ให้ถึงแก่ความตายอันเป็นการไตร่ตรองไว้ก่อน ตาม ป.อ. มาตรา 289 (4)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 288, 289 และนับโทษจำคุกคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1797/2562 ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ระหว่างพิจารณา นายจำลองน้องชายของนายจำรัสผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อชีวิต 1,200,000 บาท และค่าปลงศพ 50,000 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 83 ให้ประหารชีวิต ส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษจำคุกของจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1797/2562 ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์นั้น เนื่องจากคดีนี้ศาลลงโทษประหารชีวิตจำเลย กรณีไม่อาจนับโทษต่อได้ จึงให้ยกคำขอในส่วนนี้ และยกฟ้องข้อหาพยายามฆ่าและพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน กับยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 จำคุกตลอดชีวิต นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2548 เวลาประมาณ 17 นาฬิกา ขณะที่จำเลยกำลังเล่นตะกร้ออยู่หน้าบ้านนางเล็กมารดาจำเลย นายจำรัสผู้เสียหายที่ 1 และนายสุทัศน์ผู้เสียหายที่ 2 ไปหาจำเลยที่บ้านที่เกิดเหตุ เมื่อจำเลยเห็นผู้เสียหายทั้งสองจึงเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุแล้วออกจากบ้านที่เกิดเหตุพร้อมอาวุธปืน จากนั้นจำเลยใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายที่ 1 หลายนัด กระสุนปืนถูกบริเวณลำตัวผู้เสียหายที่ 1 เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ 1 ได้รับอันตรายแก่กายและหมดสติไป เมื่อผู้เสียหายที่ 1 พ้นได้สติและร้องขอน้ำดื่ม พวกของจำเลยเข้าไปรุมกระตีบ ตะ และต้อนผู้เสียหายที่ 1 จนหมดสติ ต่อมาจำเลยกับพวกช่วยกันใช้เชือกมัดมือมัดเท้าของผู้เสียหายที่ 1 แล้วนำขึ้นท้ายรถกระบะขับออกจากบ้านที่เกิดเหตุพาผู้เสียหายที่ 1 ไปยังคลองชลประทาน 2 ขวา แล้วจำเลยกับพวกใช้อาวุธปืนยิงศีรษะผู้เสียหายที่ 1 เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ 1 ถึงแก่ความตาย ต่อมาวันที่ 4 มีนาคม 2548 มีผู้พบศพผู้เสียหายที่ 1 อยู่ในคลองชลประทาน 2 ขวา การกระทำความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 1 และฐาน

ร่วมกันฆ่าผู้เสียหายที่ 1 ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ส่วนความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 และฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน กับคดีส่วนแบ่งยุติไปตามคำพิพากษาชั้นต้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์มีว่า การกระทำความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้เสียหายที่ 1 เป็นการกระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ เห็นว่า แม้การกระทำความผิดของจำเลยฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 1 และฐานร่วมกันฆ่าผู้เสียหายที่ 1 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไม่ขาดตอนและทางนำสืบของโจทก์ไม่ได้ความว่ามีการวางแผนล่วงหน้าที่จะฆ่าผู้เสียหายที่ 1 มาก่อนดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัย แต่เหตุการณ์ตอนแรกที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 1 ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เช่นนี้ เหตุการณ์ตอนที่จำเลยกับพวกร่วมกันขับรถกระบะพาผู้เสียหายที่ 1 ออกจากบ้านที่เกิดเหตุไปยังคลองชลประทาน 2 ขวา ซึ่งอยู่คนละจังหวัดกัน แล้วร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายที่ 1 จนถึงแก่ความตาย จึงหาใช่จำเลยกับพวกร่วมกันกระทำในขณะที่เกิดโศกพรั่งขึ้นเฉพาะหน้าจากเหตุการณ์ตอนแรกในทันทีทันใดไม่ ทั้งในช่วงเวลาที่จำเลยกับพวกเดินทางไปยังคลองชลประทาน 2 ขวา เชื่อว่าจำเลยกับพวกมีโอกาสคิดไตร่ตรองทบทวนและตัดสินใจอยู่เป็นเวลานานว่าจะยิงผู้เสียหายที่ 1 ให้ถึงแก่ความตายหรือไม่ การที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายที่ 1 จนถึงแก่ความตาย จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายที่ 1 ให้ถึงแก่ความตายอันเป็นการไตร่ตรองไว้ก่อนและให้การกระทำของจำเลยกับพวกบรรลุผลตามที่จำเลยกับพวกมีเจตนาเอาตัวผู้เสียหายที่ 1 ไปฆ่าที่คลองชลประทาน 2 ขวา การกระทำของจำเลยกับพวกจึงมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยกับพวกถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น เมื่อวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งต้องลงโทษประหารชีวิตจำเลยเพียงสถานเดียวแล้ว กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาโจทก์ที่ขอให้ปรับโทษจำคุกจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1797/2562 ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์อันสืบเนื่องมาจากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิตอีก พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีอาญาสำหรับจำเลยไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · วรวุฒิ ทวาทสิน · ศรศักดิ์ กุลจิตติบวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/481/2567>